

tynyt substantiivi (nimisana), joko konkreettinen tai abstraktinen, aina sen mukaan miki kansa on sen "puhunut". — Siteeraamalla Clara Zetkin'iä en ole kumonnut tällaisen liikkeen tarpeellisuutta, vaan todentanut sen, että se oli jo silloin tunnettu tällä riidanalaisella nimityksellä, ja että tällä nimityksellä oli vastaavaa todellisuudessa jo ennen sosialistipuolteen syntymistä.

Mitä siihen Eva R:n mainitsemaan utopiaan tulee, niin olenne yksimielisiä siitä, että me kaikki kehityimme taloudellisten olojen pakotuksesta, sillä onhan se määrääjänä kaikissa yhteiskunnallisissa ilmiöissä. Mutta taloudellinen puristus sinään ei suinkaan kehittä muuta kuin oman sorsnalaisen asemansa tunteista, josta luokkatietoisiksi työläiseksi päästään vasta tutkimalla sosialistista kirjallisuutta, mikä tarkoin selvittää luokka- ja taloudelliset lait sekä niiden eri ilmiöt. Siksi tietojen hankkiminen jouduttaa työväenluokkaa pyrkimyksissään valtaseman hankkimiseksi yhteiskunnassa.

"Pohja" näkyy olevan sana, jota täytyy hyvin varovaisesti käyttää jokapäiväisessä kielessäkin, sillä se voi helposti johtaa väärintymmärryksiin. Eva R. ehättää meille selittämään tämän samaisen sanan johdosta sosialismiin aakkosia ja kehittämällä allekirjottaneen väärintymmärrettyä lausetta. Vilkas mielikuvitus lentää mahdollisimman pitkälle. Allekirjottaneen lauseesta ei sanota: sosialistisen naisliikkeen pohjana ovat lakot ja "Nainen ja sosialismi", vaan, että: pohjaa sellaiselle liikkeelle ovat raivaaneet j. n. e., toisin sanoen perustusta sellaisen liikkeen ilmaisuudoille ovat raivaaneet määrätyn ajan määrätty tapahtumat (Bebel'in "Nainen ja sosialismi" teoksen ilmestyminen on myös tapahtuma). Tai ei kai Eva R. otaksune, että pohjaa voidaan jollekin raivata sen jälkeen kuin pohja jo on olemassa?

Yli Eva R. sanoo, että sos. naisagitaatiotijärjestöille ei olisi taloudellista pohjaa tässä maassa. Jos tällä tarkotetaan S. S. Järjestössä olevia naisia, niin mitä me sellaisilla tehtäisiin, jotka olenne niin vietävän tietoisia ja kaikkiin puolin "järjestyneitä", mutta puhuessamme koko maan työläisnaisista tänäkin käsite asiasta alkaa venyä. Tässäkin maassa on naisammattijärjestöjä, ja vaikkapa ne eivät kuulu sos. puolueeseen, ovat ne itsessään sosiaalisia ilmiöitä naistyöläisten keskuudessa ja sinään ansaitsevat näidenkin, ei tosin minään "naisliikkeenä", vaan proletarinaisten liikkeenä. Joka on käynyt New Yorkin, Chicagon, San Franciscon y. m. suurkaupunkien naistyöläisten aseman teollisuuskeskuksissa, ja varsinkin sitä tietämättömyyttä, mikä vallitsee etenkin \$3.50 viikopalkkaa nauttivien ja Chinatown'issa lisäänsiä haukki-vien, suurissa osastokaupoissa työskentelevien tyttöjen keskuudessa ja joka myöskin itse työskenneltyään niissä kokemuksesta tietää kuinka mahdotonta on näitä tyttöjä järjestää edes talou-

dellisiin järjestöihin, saatikka saada niitä sos. puolueeseen, ajattelee, että täällä sitä "liikettä" tarvittaisiin, jos missään. — Ei edellisestä, yhtä vähän kuin tähtäkään kyhäyksestä, pitäisi kenkään päästä sellaiseen käsitykseen, että työläisnaisen tulisi käydä erikseen työläismiesten luokkataistelusta. Köyhäläisten naisten, jotka muodostavat valtaosan enemmistön naismaailmassa, tulee taistella proletaristen miesten keralla kapitalistijärjestelmää vastaan, sillä kuten Marx sanoo: "Ainoa tepsivä tie naisten suuren enemmistön tilan kohottamiseksi, joka samalla ei sulje naisia pois työmarkkinoilta, on köyhäläisten naistenkin järjestäminen ja itsetietoisuuden herättäminen. Kun naiset alhaalta päin järjestäytyvät itsetietoisuuden pohjalta, silloin ei heitä voi kohdella miten hyvänsä ja samalla eivät he polje miestenkään tilaa yhä alemmaksi". Mutta paljon on vielä tehtävää, ennenkuin tämänkin maan työläisnaisen sankat rivit on järjestetty, ja siinä olisi sosialistiselle naisliikkeelle työvainiota kylliksi. — Voidaan ko siis sanoa, ettei tässä kapitalistisen riiston luvatussa maassa olisi "pohjaa" sos. naisten agitaatiotijärjestöille ja myöskin niiden toiminnalle, mikä on proletarinaisten liikettä.

Jos nyt kaiken aikaa pidämme mielessämme, että elämme kapitalistisessa yhteiskunnassa, niin selostukseni naisten asemasta ei pitäisi olla niinkään väärä, vaikkapa nyt otamme huomioon luokkatietoisetkin miehet ja naiset. — Tahtomattaankin tässä nyt joutuu selittämään käsitettä "nainen ja mies", vaikka alunperin en luullut sitä tarpeelliseksi. Meillä sosialistitella ei asiasta ole muuta käsitettä kuin ihminen, jonka ei erikseen, vaan yhdessä muodostavat mies ja nainen. Nykyinen järjestelmä kuitenkin heittäessään naisen suurteollisuuden palvelukseen on siinä määrin erottanut tämän kokonaisuuden, että meidän sosialistienkin kesken tämä käsite "mies ja nainen" on saanut sellaisen luonteen, että sillä voisi huulla tarkotettavan muuttakin eikä vain miehen ja naisen välistä erotusta sukupuolientoimien. Tästäpä johtuu, että meillä on nimityksiä ja niitä vastaavia käsitteitä, jotka ovat nykyisessä yhteiskunnassa syntyneet ja joita me sosialistitkin käytämme. Pieniä esimerkkeinä olkoot sellaiset nimet kuin "Työläisnainen", "Työmies" (nimityksiä sanomalehdillemme), joista "Työihminen" olisi luultavasti parempi. Mutta nämäkin nimet ovat vain jätettä siitä käsitteestä, että ennen muinoin ihmisellä tarkotettiin vain miestä, ja toisissaan harkittiin, oliko naisella edes "sieluakaan". Nykyisissä oloissa tämä Saima Saarisen lause, "tietoinen mies ei sorra naista ja tietoinen nainen ei alistu miehen orjaksi" pitää paikkansa teoreettisesti, vaan ei käytännössä. (Tämä ei tarkoita sitä, ettekö sosialismia voida käytännössä toteuttaa.) Olosuhteiden pakosta mies tahtomattaankin, olipa kuinka tietoinen tahansa, joutuu sortamaan ei ainoastaan naista, vaan vieläpä sitä käsitettäkään, mitä me sosialistit sillä

tarkotamme, ja nainen joutuu — eikä aina edes senkään takia, ettekö hän asemaansa ymmärtäisi — orjaksi, siksi, että nykyään käsite "nainen" on kauppatavara. Nekään naiset eivät aina ole luokkatiedottomia, jotka sukupuolilyöläisinä ovat pakotetut myymään itseään joko tukkutaivähittäiskaupalla. (Nykyään naisen sielusta, s. o. hänen henkisestä minästäan maksetaan vähän ja sillä tuskin lienee kysyntääkään.) Sitäpaitsi meidän ei tarvitse mennä sen kauemmaksi etsimään selvittäviä esimerkkejä tähän naisen lapsipuolenasemaan kuin siihen, että menemme kukin nainen ja mies omaan elämäänne, niin siinä löydämme niitä aivan tarpeeksi. Ja jos joku meistä, vaikkapa Saima Saarinen, haluaa asettaa itsensä koko yhteiskunnalle esimerkiksi, ei se yhtään muuta tätä asian tilaa, sillä jokainen tiedämme miten sen "vapaan tahdon" laita nykyisessä yhteiskunnassa on.

Sitäpaitsi ei allekirjottaneen edellisestä kyhäyksestä kukaan muu, lukuunottamatta S. S:tä, olisi pitänyt päästä sellaiseen käsitykseen, että näitä epäkohtia poistaisi mikään muu kuin sosialismin toteuttaminen. Tuo siteeraukseni "Proletaristen naisten liike on tehnyt yksinomaista herätystyötä naissuvun täydellisempien j. n. e." ei ole allekirjottaneen omaa, vaan se on Clara Zetkinin teoksesta "Zur Frage des Frauenwahlrechts" ja Clara Zetkinistä ei tekemälläkään saa porvarinaikkosta. Jos nyt "syvennämällä sosialismissä" oleva Saima Saarinen haluaa ruveta mestaroimaan sosialistisessa kirjallisuudessamme olevien puoluevoimien lausuntoja ja heidän käyttämiään nimityksiä, niin sopii ottaa käsiinsä Morris Hillquit'in "Sosialismi teoria ja käytännössä" ja käydä vaikkapa sitä "tarkistamaan" sivulta 294 (myöskin N. R. af Ursin'in "Proletariaatteita" siv. 211, 212), niin ehkäpä hänelle siinä samassa selviiä sekin, mikä on ero porvarillisten naisten ja proletarinaisten liikkeellä. Saman huomautuksen voi sovitaa siihen allekirjottaneen Yhteiskunnallisen käsikirjasta siteeraamaan määritelmään, joka S. S:lle oli niin hämärä, ja lisätäkääme tähän vielä se seikka, että Suomen työläisnaisen osastoja on perustettu vasta 1892 ja v. 1900 otivat ne nimekseen "Suomen työläisnaisen liitto", joten tuo S. S:n vuosiluku 1903 ei vähennä vähääkään Suomen sos. dem. naisliiton merkitystä.

Puhuessamme siitä "erikois-toiminnasta" emme tarkottane enemmän S. S. kuin allekirjottaneen muuta kuin sitä, että yhtä vähän kuin me naiset ymmärrämme miesten työaloja ja seikkoja, jotka ilmenevät niiden yhteydessä, yhtä vähän miehet ymmärtävät naisten oloihin tarvittavista muutoksista enempää kuin he niistä voivat keskustella ja päättää, vaan tekevät sen asiantuntijat itse. Jos sos. puolueen ulkopuolella olevien työläisnaisen liikkeistä haluamme puhua, niin ovat ne siksi selviä taloudellisia ilmiöitä, että ne meidän keskuudessa ja kirjalli-

suidessamme ansaitsevat edes nimen.

Jos siis "joku" vastustaa jonkun nimen käyttämistä, niin tulee hänen ei ainoastaan lausua oman mielipiteensä asiasta, vaan myöskin tosiasioiden perusteella todistaa ne vääräksi. — Sos. naisliikkeen olemassaolosta en ole päässyt vakuuteen pelkkien "vaikutelmien" perusteella, vaan tutkituani sos. kirjallisuutta, josta mielipiteilläni voin milloin tahansa ottaa kymmeniä tukikohtia. Tästä kannastani olen valmis peräytymään vasta silloin, kun joku sen on minulle pätevästi osottanut vääräksi, toisin sanoen, joku "minusta tuntuu" tai "minun mielestäni" j. n. e. ei ole tässä tapauksessa kyllin pätevä tekemään olemattomaksi proletaristen naisten liikettä, joka on kerinnyt muun muassa itselleen jo historiankin luomaan ja jolle muuallakin maailmassa on julkisesti annettu tunnustusta.

Mitä taasen Toverittaren olemassaoloon tulee, ei käsityksemme eroa hiukkaakaan, S. S. nähtävästi haluaa siitä sanoa samaa kuin allekirjottanutkin, mutta vain omin sanoin, pitäneen parempina. — Sekasotkia S. S:n kirjoituksesta ei allekirjottanut ole halunnut tehdä, eikä ole sitä tarvinnutkaan, siitä kun kirjoittaja on tehnyt kyllin hyvää sekasotkia itse. Ja vereksimpänä todistuksena Saima S:n sekasotkiusta voimme poimia hänen viimeisestä kirjoituksestaan Toverittaren No:ssa 10 seuraavan lainauksen, jossa hän puhuu siitä, miksi naiset ovat jäljessä tiedoissa: "Se on siitä syystä, että he suurimmaksi osaksi kodin piirissä eläneinä ovat joutuneet vähemmän olemaan suoranaissessa kosketuksessa nykyisen yhteiskuntajärjestelmän kanssa, josta sosialismi-oppi on seurauksena". Mitä järkää tässäkin lauseessa on? — Tästäkö sosialismi on seurauksena Saima Saarisen mielestä, ja oikeinko tämä on hänen "kantansa"?

Tov., Maissi Heikkinen.

CLOQUETIN S. S. Osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälleen puolempäivän, osaston talolla, C. S. S. Ompeluseura, 815 Ave. E., Clouquet, Minn.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomi-hailla, kello 7 j.p.p. Kaikki tervetulleita.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ilta, kello 8. — Osoite: 719 Montana Ave.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-ilta, kello 8. Osoite: 262 Taylor Ave.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjo-las-sa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osoite: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

Oletteko koskaan luke-neet kirjasta— NAURAVA MAA?

Naurava Maa on kuvauksena maasta, jonka asukkaat eleävät hymyisin. Kirjanen sisältää 70 sivua ja maksaa vaan 25c. Tilaa se heti osotteella—
TOVERI,
Box 99, Astoria, Ore.